

[Forsvarsministeren]

melighedskræmmeri om noget, der hverken er røgslør over eller hemmelighedskræmmeri om. Der er tale om en ganske normal procedure, som også er blevet fulgt i forbindelse med NBG-mødet i Luxembourg.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg har med interesse lyttet til ministrenes forklaringer med hensyn til, hvornår man var klar over, at spørgsmålet ville komme på dagsordenen. Den eneste forklaring, som står tilbage, hvis det er korrekt, som man oplyser, at man ikke vidste noget om, at det skulle på, må være, at udenrigsministerens fuldstændig uhørte arrogance den 26. marts i folketingsalen, hvor vi stillede det ene spørgsmål efter det andet om, hvad der foregik i NATO, ganske enkelt har dækket over en så rystende mangel på forberedelse af NATO-mødet fra de danske ministres side, at det er vanskeligt at tro på. Som jeg nævnte før, har jeg ingen tillid til denne regering, men jeg havde dog ikke fantasi til at forestille mig, at man var i stand til at forberede et NATO-møde så gennemgribende elendig, men det er måske en af forklaringerne på, at det også gik så galt, som det jo rent faktisk gjorde.

Lasse Budtz (S):

Det hører til sjældenhederne, at man glæder sig over, at nogen er bekymret, men jeg indrømmer, at det glæder mig, at statsministeren er bekymret over den udvikling, der er i gang. Det er, ligesom statsministeren i sit sidste indlæg har røbet en forståelse, som vi mener statsministeren skulle have røbet før, men bedre sent end aldrig.

Når det er sagt, vil jeg gerne pointere også inspireret af statsministerens udtalelser, at socialdemokratiet, når vi prøver at tage nedrustnings- og afspændingsinitiativer, retter disse initiativer, opfordringer og forslag til begge sider, både til Øst og til Vest. Men vi kan altså konstatere, at også regeringen er imod en militarisering i rummet, at også regeringen er for en fortsat respekt for og opretholdelse af ABM-traktaten, og at også regeringen er imod, at man opbygger flere atomarsenaler. Men sagen er jo blot, at regeringen også er indstillet på at kræve, at begge parter giver afkald på udvikling af rumvåben, samtidig med at man forsøger at ned-

skære lagrene. Når dette er tilfældet, bør det fastslås, at det netop er for at opnå disse mål, at vi må gå imod SDI-programmet, ikke blot på national basis, men også på international basis. Danmark er imod under alle omstændigheder, hvis jeg tyder flertallet i folketingsalen på rette måde – og det tror jeg nok jeg gør – og derfor er den norske holdning ikke nok for os.

Når alt dette er sagt, må jeg indrømme, at det efter de sidste erfaringer undrer mig lidt, at regeringen ikke kunne stemme for den dagsorden, vi stillede sidst – så havde situationen været lettere. Men hvis vi har fået afklaret nogle ting og måske fået rykket regeringen noget mere ved hjælp af denne debat, er det da kun godt.

Når alt kommer til alt, er den nye dagsorden bedre end den gamle, men efter de sidste tilkendegivelser skulle regeringen jo faktisk være i stand til at stemme for den dagsorden, socialdemokratiet har stillet i dag. Under alle omstændigheder må vi mene, at dens vedtagelse må føre til en fodnote i de næste NATO-communicueer, hvis disse communicueer udtaler sig positivt om SDI-programmerne.

Socialdemokratiet mener altså, det må føre til en fodnote, og herved mener jeg at have besvaret hr. Albrechtsens spørgsmål. Og når det er sket, kan vi jo begynde igen i det sikkerhedspolitiske udvalg, hvor også vi mener at samarbejdet eller forsøg på samarbejde bør genoptages. Faktisk er der jo visse antydninger i denne debats allersidste fase af, at vi kan blive enige om nogle punkter, og det har socialdemokratiet vedvarende sagt at vi skulle prøve at nå frem til; jeg må minde om, at det er faktisk en socialdemokratisk opfindelse, at vi overhovedet gør det.

I den forbindelse vil jeg gerne komplimentere hr. Kofod-Svendsen fra kristeligt folkeparti for en række af hans udtalelser, ikke mindst opremsningen af mål i forbindelse med SDI i rummet, ABM osv. Jeg mener, at kristeligt folkeparti var meget tæt på socialdemokratiets og flertallets holdning.

Det samme kan man uægtelig ikke sige om det, ordføreren for CD sagde, og derfor glæder det mig naturligvis, at CD åbenbart vil overvinde sig selv og i hvert fald undlade at stemme til denne dagsorden.

Jeg formoder, at SF og VS vil gøre det samme, således at vi holder flertallet intakt.